

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

La llum del món

Quaranta dies després de Nadal celebrarem la Presentació del Senyor al temple de Jerusalem. Així ho llegim a l'Evangeli de la celebració del proper 2 de febrer: «Passats els dies que manava la Llei de Moisès referent a la purificació, els pares de Jesús el portaren a Jerusalem per presentar-lo al Senyor, complint el que prescriu la Llei» (Lc 2,22). I afegim aquestes paraules de l'ancià Simeó: «Els meus ulls han vist el Salvador que preparàveu per presentar-lo a tots els pobles; llum que es reveli a les nacions, glòria d'Israel, el vostre poble» (Lc 2,30-32).

Coincidint amb la festa de la Presentació del Senyor, cada 2 de febrer, l'Església també celebra la Jornada Mundial de la Vida Consagrada. Aquest any ho fa amb el lema: «Aquíestic, Senyor, que es faci la teva voluntat». Per trobar l'origen d'aquesta iniciativa cal remuntar-se a l'any 1997, quan el papa sant Joan Pau II va instituir un dia dedicat a les dones i homes de la vida consagrada. De fet, aquesta celebració mundial està relacionada amb la festa de la Presentació del Senyor. Aquesta festa també la coneixem com el dia de la Candelera, data en què es beneeixen els ciris que simbolitzen Crist, que és la llum del món.

Tots els batejats som cridats al seguiment de Crist. Pel baptisme rebem el regal de ser fills de Déu, germans de Jesucrist i temples vius de l'Esperit Sant. Com un fruit més d'això, des dels primers temps de la història de l'Església, hi ha hagut persones, les quals, per una vocació especial de Déu, es proposen seguir Jesucrist vivint un carisma determinat.

Les persones que assumeixen lliurement aquesta crida a la vida consagrada viuen els consells evangèlics de pobresa, castedat i obediència per amor al Regne del cel. Aquests compromisos s'anomenen «consells evangèlics», perquè van ser proposats i viscuts per Crist, i són una invitació a seguir-lo més de prop, fent el mateix camí que Ell va recórrer.

Si bé tots els cristians estem cridats a viure aquests tres consells, d'acord amb la vocació de cadascú, la persona consagrada a Déu viu un camí íntim de consagració amb Déu. Sempre està motivada per donar-li més glòria i viure una trobada particular amb Jesús, que l'ha convidat a donar-li ho tot, a consagrar-s'hi, i per Ell, amb Ell i en Ell fer un servei a la humanitat.

En ocasió d'aquesta jornada, el proper divendres, a les 19.15 hores, a la catedral de Barcelona cele-

XXVIII Jornada Mundial de la
Vida Consagrada

Aquíestic,
Senyor,
que es faci
la teva
voluntat

2
FEB
2024

CONFERENCIA
EPISCOPAL
ESPAÑOLA

COMISIÓN EPISCOPAL PARA
LA VIDA CONSAGRADA

CONFER

CEODS

brarem una Eucaristia, promoguda per la Delegació Diocesana per a la Vida Consagrada de l'Arxidiòcesi de Barcelona, juntament amb la Unió de Religiosos de Catalunya.

Benvolguts germanes i germans, aquesta celebració eucarística ens permetrà trobar-nos amb persones que segueixen els diferents carismes

suscitats per l'Esperit Sant en bé del Poble de Déu, per fer visible la comunió i la necessària complementaritat entre tots. Us invito a donar gràcies pel do de la vida consagrada a Déu, tant per a l'Església com per al món. I no deixem de pregar pels consagrats perquè siguin sempre fidels a la crida del Senyor. Fidels perquè el Senyor és fidel.

ENTREVISTA

El valor de l'escola cristiana

ENRIC PUIG JOFRA

Els resultats del darrer Informe PISA van evidenciar un rendiment molt per sota de la mitjana en l'alumnat de casa nostra. Per al P. Enric Puig, sj, que va ser durant 16 anys secretari general de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya, una causa és «el sovintejat canvi de llei d'educació, que no és convenient». «El nostre sistema ha viscut aquests canvis amb massa freqüència, relacionats amb els canvis de color polític —assegura—. En aquest context, la Llei d'Educació de Catalunya, de l'any 2009, és un referent exemplar».

Quin model s'hauria d'adoptar per millorar l'ensenyament?

Convindria acabar amb aquest enfrontament pública-concertada i treballar més els aspectes estrictament educatius. Tenim un referent molt clar en la sanitat. Un percentatge molt alt d'hospitals són concertats. Hi anem si ens convé i, en ser concertats, són gratuïts. El Servei d'Educació de Catalunya hauria de trobar el seu encaix en aquest sentit.

L'escola concertada ha sortit més ben parada a l'Informe. Això vol dir que es fan bé les coses...

L'interès d'algunes persones i determinats grups, entitats i partits en enfrontar l'escola pública i l'escola concertada han fet i fan mal favor al Servei d'Educació de Catalunya, que aplega les escoles públiques i les concertades d'iniciativa social. Caldria que totes fossin gratuïtes i que els pares escollissin la que s'ajusti a les seves preferències.

Per què recomana l'opció de l'escola cristiana?

Són escoles amb una identitat definida, la qual els demana una fidelitat, que des dels valors evangèlics poden ajudar els alumnes a donar sentit a la seva vida. Altres aspectes a destacar serien: una governança clara, definida i eficaç, la selecció del personal docent, la seva formació permanent i els equips docents cohesionats.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Si Ell hi és, tot està salvat!

Un pare de família, entorn dels cinquanta anys, que procura tenir cura de la seva vida espiritual, experimentava una certa preocupació perquè la feina professional i la família li ocupaven molt el temps, temps que els hi dedicava amb ganes, i veia que la pregària, sobretot, en sortia perjudicada. Ho va comentar amb el seu acompanyant espiritual que li recomanà que pregués el que li fos possible cada dia i que ho enfortís fent un dia de recés personal, si podia, de tant en tant. Buscà un dia i un lloc. Trobat el dia, de bon matí es posà en camí cap una ermita propera a la ciutat. Caminà gran part del matí, després d'anar a missa, a primera hora. Tenia decidit fer el recés sobre els capítols 5, 6 i 7 de Mateu. També després de proveir-se d'un panet i un bon tros de fuet.

Mentre caminava, anava reflexionant: «A la meua vida estic massa ple de mi mateix. Sovint només importo jo, i si cal, passo per sobre de tot i de tothom. He de buidar-me, empobrir-me, fent que el que importi sigui l'altre per davant de tot. Buidar-me perquè Ell i els altres hi puguin entrar». «Senyor, vull ser pobre d'Esperit. Diguem el que he de fer». Arribat a l'ermita,

va fer una lectura pausada del text evangèlic previst: «En veure les multituds, Jesús pujà a la muntanya, s'assegué, i se li acostaren els deixebles. Llavors, prenent la paraula, començà a ensenyar-los dient: "Feliços els pobres en l'esperit, perquè d'ells és el Regne del cel. Feliços els qui ploren, perquè seran consolats. Feliços els humils, perquè posseiran la terra"» (Mt 5,1-5). «Encara que em vaig centrar molt en "Benaurets els pobres en l'Esperit"». Lectura que en molts moments esdevingué pregària. Silenci, lectura, pregària. Des del turonet de l'ermita revisà els últims mesos, desfilaren les persones, els esdeveniments, la quotidianitat, les actituds... i altra vegada silenci, lectures, pregària.

Retornant a casa, el camí es va fer més llarg però la reflexió i la pregària continuà: «La immensitat de la Creació no manifesta quo jo no sigui res. Formo part d'aquesta meravella que m'envolta. Hi formo part gràcies a Déu, a la seva generositat. D'Ell és tota la realitat en què visc. Si li deixo espai a la meua vida, estaré en Ell i Ell en mi. He de ser pobre en l'Esperit. L'única riquesa ha de ser la seva presència... Si Ell hi és, tot està salvat.»

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Aquí estoy, Señor

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO
Franciscana de los Sagrados Corazones

El próximo viernes, día 2 de febrero, celebraremos la XXVIII Jornada Mundial de la Vida Consagrada, con el lema «Aquí estoy, Señor, hágase tu voluntad». En coordinación con las jornadas que celebran las demás formas de vida cristiana de la Iglesia, este año el lema, incluye la plegaria evangélica «¡Hágase tu voluntad!».

«¿Habéis pensado lo que significa que Dios me busque? Cada uno de nosotros puede decir: "Pero, ¿Dios me busca?". "Sí, ¡te busca!". "Me busca"». Esta pregunta nos la hacía el Papa al comentar el Padrenuestro (20-03-19). Y explicaba: «Dios con su amor llama a la puerta de nuestro corazón. ¿Por qué? Para atraernos, para atraernos a Él y llevarnos adelante por el camino de la salvación. ¡Cuánto amor hay

detrás de todo ello! Dios nos quiere libres; y es su amor el que nos libera». Nos dirigimos a Él como «hijos que conocen el corazón de su padre y están seguros de su plan de amor.»

Él nos quiere confiados, ardientes, valerosos. Con nuestra oración y nuestra vida nos unimos a su plan de salvación «porque en el mundo hay muchas, demasiadas realidades que no obedecen al plan de Dios.»

Conducidos por el amor, nos sumamos a Jesús en el seguimiento de la voluntad del Padre. Con esta fuerza decimos: «¡Aquí estoy, Señor!»

Que María interceda para que el testimonio de los consagrados y de todos los cristianos ayude a que todas las personas alcancen el conocimiento de la verdad y se salven.

Lectures de la missa diària i santoral

29. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [2Sa 15,13-14.30;16,5-13a / Sl 3 / Mc 5,1-20]. Sant Pere Nolasc (s. XIII), rel. barceloní, fund. mercedaris (OdeM). Beat Manuel Domingo i Sol (Tortosa, 1836-1909), prev. fund. dels Operaris Diocesans (OD).

30. ■ Dimarts [2Sa 18,9-10.14b. 24-25a.30-19,3 / Sl 85 / Mc 5,21-43]. Santa Martina, vg. i mr.; sant Adelm (Lesmes), bisbe de Burgos (benedictí, s. XI); santa Jacinta de Mariscotti, vg. terciària franciscana; sant Mucià-Maria Wiaux, rel. La Salle.

31. □ Dimecres [2Sa 24,2,9-17 / Sl 31 / Mc 6,1-6]. Sant Joan Bosco (1815-1888), prev. de Torí, fund. congregacions salesianes (SDB), patró del cinema; santa Marcel·la, viuda.

1. ■ Dijous [1Re 2,1-4.10-12 / Sl: 1Cr 29 / Mc 6,7-13]. Sant Cecili, bisbe de Granada i mr.; sant Brígida d'Escòcia, vg.; beates Maria-Anna Vaillot i Otilia Baumgarten, rel. paüles.

2. □ Divendres [Mt 3,1-4 (o bé: He 2,14-18) / Sl 23 / Lc 2,22-40 (o bé: Lc 2,22-32)]. Presentació del Senyor, antigament Purificació de Maria, i popularment la Candelera (pel ritu de la llum).

3. ■ Dissabte [1Re 3,4-13 / Sl 118 / Mc 6,30-34]. Sant Blai, bisbe de Sebaste (Armènia) i mr. (s. IV), invocat pel mal de coll; sant Òscar, bisbe d'Hamburg (†865), originari de les Gàl·lies i evangelitzador d'Escandinàvia. Sant Francesc Blanco i companys, mrs. al Japó; beat Esteve Belle-siní, prev. agustiniana; beat Joaquim de Siena, rel. servita.

4. ■ Diumenge vinent, V de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Jb 7,1-4.6.7 / Sl 146 / 1Co 9,16.22-23 / Mc 1,29-39]. Sant Andreu Corsini (†1373), bisbe (carmelita). Santa Joana de Valois (†1505), princesa francesa i fund.; santa Caterina de Ricci, vg. dominicana.

Intencions del Sant Pare per al mes de febrer

Preguem perquè els malalts terminals i les seves famílies rebin sempre les cures i l'acompanyament necessaris, tant des del punt de vista mèdic com humà.

DIUMENGE IV DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 18,15-20)

Moisés digué al poble: «El Senyor, el teu Déu, farà que s'aixequi d'enmig teu, d'entre els teus germans, un profeta com jo. Escolteu-lo. El dia que el poble s'havia reunit a la muntanya de l'Horeb, vas demanar al Senyor, el teu Déu, de no tornar a sentir la veu del Senyor, el teu Déu, i de no veure més aquelles flames, per por de morir. Llavors el Senyor em digué: "Han fet bé de demanar-ho. Jo faré que s'aixequi d'enmig dels seus germans un profeta com tu, li posaré als llavis les meves paraules i ell els dirà tot el que jo li ordenaré. I jo demanaré comptes als qui no escoltin les paraules que ell els dirà en nom meu. Però si un profeta s'atreveix a dir en nom meu alguna paraula que jo no li hauré ordenat, o bé parla en nom d'altres déus, morirà."»

Salm responsorial (94)

R. *Tant de bo que avui sentíssiu la veu del Senyor: «No endureu els vostres cors».*

Veniu, celebrem el Senyor amb crits de festa, / aclamem la Roca que ens salva; / presentem-nos davant seu a lloar-lo, / aclamem-lo amb els nostres cants. R.

Veniu, prosternem-nos i adorem-lo, / agenollem-nos davant del Senyor, que ens ha creat; / ell és el nostre Déu, / i nosaltres som el poble que ell pastura, / el ramat que ell mateix guia. R.

Tant de bo que avui sentíssiu la seva veu: / «No endureu els cors com a Meribá, / com el dia de Massà, en el desert, / quan van posar-me a prova els vostres pares, / i em temptaren, tot i haver vist les meves obres». R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 7,32-35)

Germans, jo voldria que visquéssiu sense neguit. El qui no és casat pot ocupar-se de les coses del Senyor i mirar de fer el que és agradable al Senyor, mentre que els casats s'han d'ocupar de coses del món i mirar d'agradar a la muller, i tenen el cor dividit. Igualment la noia o la dona no casada pot ocupar-se de les coses del Senyor i de ser santa de cos i d'esperit, mentre que les dones casades s'han d'ocupar de coses del món i mirar d'agradar al marit. Tot això ho dic pensant què és més avantatjós. No vull pas lligar-vos. Penso només que és cosa més digna, i que facilita de viure dedicat al Senyor sense tràfecs que ens distreguin.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc (Mc 1,21-28)

A Cafar-Naüm Jesús anà en dissabte a la sinagoga i ensenyava. La gent s'estranyava de la seva manera d'ensenyar, perquè no ho feia com els mestres de la llei, sinó amb autoritat. En aquella sinagoga hi havia un home posseït d'un esperit maligne que es posà a cridar: «¿Per què et fiques amb nosaltres, Jesús de Natzaret? ¿Has vingut a destruir-nos? Ja sé prou qui ets: ets el Sant de Déu.» Però Jesús el reprengué i li digué: «Calla i surt d'aquest home». Llavors l'esperit maligne sacsejà violentament el posseït, llançà un gran xiscle i en va sortir. Tots quedaren intrigats i es preguntaven entre ells: «¿Què vol dir això? Ensenya amb autoritat una doctrina nova; fins i tot mana als esperits malignes, i l'obeeixen.» I aviat la seva anomenada s'estengué per tota la regió de Galilea.

Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 18,15-20)

Moisés habló al pueblo diciendo: «El Señor, tu Dios, te suscitará de entre los tuyos, de entre tus hermanos, un profeta como yo. A él lo escucharéis. Es lo que pediste al Señor, tu Dios, en el Horeb el día de la asamblea: "No quiero volver a escuchar la voz del Señor mi Dios, ni quiero ver más ese gran fuego, para no morir". El Señor me respondió: "Está bien lo que han dicho. Suscitaré un profeta de entre sus hermanos, como tú. Pondré mis palabras en su boca, y les diré todo lo que yo le mande. Yo mismo pediré cuentas a quien no escuche las palabras que pronuncie en mi nombre. Y el profeta que tenga la arrogancia de decir en mi nombre lo que yo no le haya mandado, o hable en nombre de dioses extranjeros, ese profeta morirá."».

Salmo responsorial (94)

R. *Ojalá escuchéis hoy la voz del Señor: «No endurezcáis vuestro corazón».*

Venid, aclamemos al Señor, / demos vítores a la Roca que nos salva; / entremos a su presencia dándole gracias, / aclamándolo con cantos. R.

Entrad, postrémonos por tierra, / bendiciendo al Señor, creador nuestro. / Porque él es nuestro Dios, / y nosotros su pueblo, / el rebaño que él guía. R.

Ojalá escuchéis hoy su voz: / «No endurezcáis el corazón como en Meribá, / como el día de Massá en el desierto; / cuando vuestros padres me pusieron a prueba / y me tentaron, aunque habían visto mis obras». R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 7,32-35)

Hermanos: Quiero que os ahorréis preocupaciones: el no casado se preocupa de los asuntos del Señor, buscando contentar al Señor; en cambio, el casado se preocupa de los asuntos del mundo, buscando contentar a su mujer, y anda dividido. También la mujer sin marido y la soltera se preocupan de los asuntos del Señor, de ser santa en cuerpo y alma; en cambio, la casada se preocupa de los asuntos del mundo, buscando contentar a su marido. Os digo todo esto para vuestro bien; no para poner una trampa, sino para inducir a una cosa noble y al trato con el Señor sin preocupaciones.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 1,21b-28)

En la ciudad de Cafarnaún, el sábado entró Jesús en la sinagoga a enseñar; estaban asombrados de su enseñanza, porque les enseñaba con autoridad y no como los escribas. Había precisamente en su sinagoga un hombre que tenía un espíritu inmundo y se puso a gritar: «¿Qué tenemos que ver nosotros contigo, Jesús Nazareno? ¿Has venido a acabar con nosotros? Sé quién eres: el Santo de Dios». Jesús lo increpó: «¿Cállate y sal de él!». El espíritu inmundo lo retorcía violentamente y, dando un grito muy fuerte, salió de él. Todos se preguntaron estupefactos: «¿Qué es esto? Una enseñanza nueva expuesta con autoridad. Incluso manda a los espíritus inmundos y lo obedecen». Su fama se extendió enseguida por todas partes, alcanzando la comarca entera de Galilea.

COMENTARI

Costa dir paraules de fe que convencin

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Les paraules de Jesús i la seva vida meravellaven les persones que l'escoltaven. No deixaven indiferents als qui les sentien. La seva paraula donava vida, transformava la realitat i les persones que el seguien. És que tot el que deia anava acompanyat amb el testimoni de la seva pròpia vida: deia i feia. La seva paraula no era dita per enlluernar o vèncer ningú, sinó per convèncer i transformar cada persona.

Però no totes les persones el van entendre i acceptar. Alguns dels que tenien més autoritat religiosa dins el seu poble, no el van comprendre, i fins van pensar que blasfemava contra la llei de Déu i les normes que tenia el seu poble. Alguns veien que el seu missatge anava contra el que ells deien i feien, i contra els seus interessos tancats i egoistes. La seva hipocresia i maldat quedava al descobert. Per aquest motiu, van arribar a provocar que la bona gent del poble quedés desconcertada i arribés a demanar la mort de Jesús.

Malgrat les extraordinàries paraules del seu missatge, els dirigents religiosos van considerar-lo un traïdor i un mentider que calia eliminar, perquè feia mal al seu propi poble. Estaven engegats en les seves pròpies lleis i normes que, sovint, ni ells mateixos complien.

Avui, nosaltres, els cristians, i el conjunt de l'Església no sempre som ben compresos i estimats, i de vegades som acusats globalment de diferents vicis i pecats que diferents persones (laics i dirigents de les comunitats) han comès, contradient el bon missatge que Jesucrist ens ensenya.

Les paraules més bones i més ben dites poden ser mal enteses i refusades; i si posen en entredit la manera de viure i d'opinar d'aquells que les escolten, ens poden considerar com uns mentiders, contraris i enemics.

¿Com ho podem fer perquè la paraula dels cristians i del conjunt de l'Església sigui ben escoltada, i tingui la força, gràcia i autoritat que tenia la de Jesús? ¿Com ho podem fer perquè convencin, animi i ajudi tantes persones de bona fe que cerquen la veritat de Déu?

Ens resulta difícil parlar amb autoritat, de manera que les nostres paraules siguin escoltades i convencin els qui les sentin. La manera de parlar és molt important, i cal fer-ho amb senzillesa, claredat i en el moment oportú, motivant prèviament les persones que ens poden escoltar.

A tots ens cal una renovada catequesi i mediació de la paraula de Déu, i una constant pregària confiada.

AGENDA

Taller d'oració i vida. El proper dimecres, 31 de gener, a les 19 h, taller d'oració i vida per a adults segons el mètode del P. Ignacio Larrañaga. A la parròquia de Sant Miquel del Port (c/ de Sant Miquel, 39). Per a més informació: tel. 657 196 923.

Recés de Vida Consagrada. El proper dissabte, 3 de febrer, de 10 a 16.30 h, tindrà lloc el recés «Guarir ferides per recuperar l'alegria de la vocació. Un camí de reconciliació amb Déu, amb un mateix i amb la comunitat». Amb el suport de la Delegació per a la Vida Consagrada de l'Arquebisbat de Barcelona i la Unió de Religiosos de Catalunya (URC). Places limitades. Lloc: Projecte Maria, Reina de la Pau. (c/ Bellafila, 4).

Basílica de la Puríssima Concepció. El proper divendres, 9 de febrer, a les 20.30 h, començarà el Curs Alpha per explorar allò fonamental de la fe cristiana per donar resposta a les grans qüestions sobre el sentit de la vida. El curs consisteix en 9 sessions, una per setmana, d'1 hora i 15 minuts, aproximadament. Informació i inscripcions: www.parroquiaconcepciobcn.org

Espai d'interioritat Francesc Palau. El proper dijous, 15 de febrer, a les 19 h, se celebrarà la conferència «L'experiència espiritual de Francesc d'Assís: carícia i tendresa per l'avui», a càrrec del Dr. Manuel Vallejo, caputxí. Més

Jornada Mundial de la Vida Consagrada

«Aquí estic Senyor, que es faci la teva voluntat», és el lema amb el qual celebrarem enguany la Jornada Mundial de la Vida Consagrada. El proper divendres, 2 de febrer, a les 19.15 h, el cardenal Joan Josep Omella presidirà l'Eucaristia a la Catedral de Barcelona. Trobar-nos els diferents carismes suscitats per l'Esperit Sant en bé del poble de Déu, al voltant del nostre pastor diocesà, fa visible la comunitat i la necessària complementarietat entre tots. Aquest acte està organitzat per la Delegació diocesana per a la Vida Consagrada i la Unió de Religiosos de Catalunya (URC).

informació: info@espaipalau.com. (c/ de la Immaculada, 53-55).

Moviment de Professionals Catòlics de Barcelona. El proper divendres, 23 de febrer, a les 20 h, se celebrarà un nou sopar tertúlia que anirà a càrrec d'un grup de revisió de vida que compartirà la seva vivència en el pelegrinatge a Terra Santa. Preguem confirmació d'assistència al correu electrònic: mpcb@professionals-cristians.cat. Serà a la parròquia de Santa Madrona. (c/ Tapioles, 10).

Consulta altres actes de l'agenda diocesana

morir en la pau de Crist, a l'edat de 94 anys, el dimecres 17 de gener de 2024. El Sr. Cardenal Arquebisbe, el Sr. Cardenal Arquebisbe emèrit, els Srs. Bisbes auxiliars, els preveres i els diaques ho fan saber als fidels de l'Església perquè l'encomanin a la misericòrdia del Senyor. La missa exequial va tenir lloc demà divendres, 19 de gener de 2024, a la capella de la Residència Sacerdotal Sant Josep Oriol.

Mn. Antoni Oriol Vera. Prevere de l'Arquebisbat de Barcelona, va morir en la pau de Crist, a l'edat de 88 anys, el dimarts 16 de gener de 2024. El Sr. Cardenal Arquebisbe, el Sr. Cardenal Arquebisbe emèrit, els Srs. Bisbes auxiliars, els preveres i els diaques ho fan saber als fidels de l'Església per-

què l'encomanin a la misericòrdia del Senyor. La missa exequial va tenir lloc el 17 de gener a la parròquia Sant Miquel del Port.

LLIBRES

Cada segundo es vida. ¡Vívelo!, d'Eusebio Gómez Navarro. Aquest llibre de 308 pàgines, editat per l'Editorial San Pablo, busca la resposta a dues preguntes principals. Què

és la vida i què és viure? L'autor respon aquestes dues preguntes amb aquestes meditacions sobre el misteri de la vida. «Per sobre de totes les dificultats, viure és el plaer de ser i gaudir de la nostra corporalitat.»

Un anuncio que cambia la vida en los escritos de Chiara Lubich, de Fabio Ciardi i Renata Simon. Aquest llibre de 283 pàgines, editat per Ciudad Nueva, ofereix una selecció de textos sobre l'anunci al «carisma de la unitat», precedida per una àmplia contextualització bíblica i eclesial del seu itinerari històric. Un anunci que transmet esperança, ajuda a superar els moments difícils i ens converteix en portadors d'aquest missatge a uns altres.

CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

La luz del mundo

Cuarenta días después de Navidad celebraremos la Presentación del Señor en el templo de Jerusalén. Así lo leemos en el Evangelio de la celebración del próximo 2 de febrero: «Cuando se cumplieron los días de su purificación, según la ley de Moisés, lo llevaron a Jerusalén para presentarlo al Señor, de acuerdo con lo escrito en la ley del Señor» (Lc 2,22). Y añade estas palabras del anciano Simeón: «Porque mis ojos han visto a tu Salvador, a quien has presentado ante todos los pueblos: luz para alumbrar a las naciones y gloria de tu pueblo Israel» (Lc 2,30-32).

Coincidiendo con la fiesta de la Presentación del Señor, cada 2 de febrero, la Iglesia celebra también la Jornada Mundial de la Vida Consagrada. Este año lo hace con el lema: «Aquí estoy, Señor, para hacer tu voluntad». Para encontrar el origen de esta iniciativa es necesario remontarse al año 1997, cuando el papa san Juan Pablo II instituyó un día dedicado a las mujeres y hom-

bres de la vida consagrada. De hecho, esta celebración mundial está relacionada con la fiesta de la Presentación del Señor. Esta fiesta también la conocemos como el día de la Candelaria, fecha en la que se bendicen las velas que simbolizan a Cristo, que es la luz del mundo.

Todos los bautizados estamos llamados al seguimiento de Cristo. Por el bautismo recibimos el regalo de ser hijos de Dios, hermanos de Jesucristo y templos vivos del Espíritu Santo. Como un fruto más de ello, desde los primeros tiempos de la historia de la Iglesia, ha habido personas, las cuales, por una vocación especial de Dios, se proponen seguir a Jesucristo viviendo un carisma determinado.

Las personas que asumen libremente esta llamada a la vida consagrada viven los consejos evangélicos de pobreza, castidad y obediencia por amor al Reino de los cielos. Estos compromisos se llaman «consejos evangélicos», porque

fueron propuestos y vividos por Cristo, y son una invitación a seguirle más de cerca, haciendo el mismo camino que Él recorrió.

Aunque todos los cristianos estamos llamados a vivir estos tres consejos, de acuerdo con la vocación de cada uno, la persona consagrada a Dios vive un camino íntimo de consagración con Dios. Siempre está motivada para darle más gloria y vivir un encuentro particular con Jesús, que le ha invitado a dársele todo, a consagrarse a Él, y por Él, con Él y en Él hacer un servicio a la humanidad.

Con ocasión de esta jornada, el próximo viernes, a las 19.15 horas, en la catedral de Barcelona celebraremos una Eucaristía, promovida por la Delegación Diocesana para la Vida Consagrada de la Archidiócesis de Barcelona, juntamente con la Unión de Religiosos de Cataluña.

Queridos hermanas y hermanos, esta celebración eucarística nos permitirá encontrarnos con personas que siguen los diferentes carismas suscitados por el Espíritu Santo en bien del Pueblo de Dios, para visibilizar la comunión y la necesaria complementariedad entre todos. Os invito a dar gracias por el don de la vida consagrada a Dios, tanto para la Iglesia como para el mundo. Y no dejemos de rezar por los consagrados para que sean siempre fieles a la llamada del Señor. Fieles porque el Señor es fiel.

Seguiu-nos
esglesia.barcelona

 facebook.com/EsglesiaBarcelona
 [@esglesiabcn](https://twitter.com/esglesiabcn)

Sintonitzeu
Ràdio Estel: 106.6 FM